

॥ श्री गणेशायनमः ॥

। रसो वै सः ।

॥ रसं वाऽयं लब्धःऽऽनन्दीभवति ॥

शुंगीकृषि

नाटकनां गायनो.

भारती आर्य सुशोभ नाटक मंडली भाटे
प्रयोजक

स्व. भूगणेश आचाराम भोळा.

प्रकाशक.

प्रेमीनाथ भूगणेश आचाराम

भारतभूवन एंजेलर बी.टी.—अमदावाद.

आवृत्ति ५ मी.—प्रात ५०००.

(अन्य स्वागीतनाम सर्व कृष्ण प्रसिद्ध कर्ताये रज्जुदर
कापी स्वाधीन राज्या छे. भाटे तेमनी रजसिवाय
छाये छापवुं, छपावुं के लब्धवुं नहि.)

आ पुस्तक जैन एडवोकेट प्री. प्रेसमां था. यीमनबाध
जोडणदासे छापवुं ठे, धीकांटा वाडी—अमदावाद.

संवत् १९७७.

सने १९२१.

भूदय बार आना.

5725

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ
૮૨૯

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૧૬ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ શૃંગીશ્વર

વિષય ૬ - ૨-૪

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शृंगीऋषि

नाटकनी प्रवेशवार टुंक छडीकत.

अंक १ लो.

मंगजोचरण-आर्य कुमारिकाओनां लग्न, तेना बेद, अने तेमाथी
अधाता शुभाशुभ लविष्य विषेना विचारोनु दिग्दर्शन.

प्रवेश १ लो-गंधमादन पर्वतनी तजेटी. मझाभुनि दुर्वासानु
छितप, रंभानु आगमन, शंकरना वेष लछ पाछणथी
दुर्वासाने तप भष्ट करवा; कपट छजाछ जतां
दुर्वासानो शाप.

प्रवेश २ लो-अरुण्यमां विभाउउकनो आश्रम. अज्ञात नायक
शृंगीनी आणयेछा.

प्रवेश ३ लो-राजमन्दिर पासोना उद्यान. सहयरी साथे वसन्तो-
त्सव छिजवती रौमपाद राजनी कन्या कान्ताना, ज-
वननी लडाछु ओटले शुं ? ते विशे प्रश्नोत्तर.

प्रवेश ४ लो-रौमपाद राजना पुरोहित पंडितनुं घर, तेनी
छिछ्छल भी रमणीने छिपदेश. पुरोहितनो लांजा
छाणतो मंदवाउ, छिटवैछनु आववुं.

प्रवेश ५ लो-अजीश. पुण्य युंटा आवेली कान्ताने पगमा वा-
जेला मंथनी वेदनाथी आहुणवाहुणता. कन्दर्पो कान्ताना

પગમથી ટાટી કાઢવે, કાન્તાના મુખ મનોવિકારનું
પ્રાપ્ત્ય; કટી કાઢ્યા બદલ કાન્તાએ ઇનામ માગવાનું
કહેતા કન્દર્પે કરેલી કાન્તાના પ્રેમની માગણી અને
કન્દર્પને દિગ્વિજય કરવાની કાન્તાએ આપેલી સલાહ.

પ્રવેશ ૬ મો-પાંડિતનું ઘર. પાંડિતજીના મરણથી વિધવા ચચેલી
તેની સ્ત્રી રમણીએ પાંડિતના પાડોશી વામશર્માના મન-
વાસથી ધર્મ બ્રષ્ટ થવું, બંનેએ ત્યાંથી નાશી છુટવા-
ના નિશ્ચયપર આવવું.

પ્રવેશ ૭ મો-રૌમપાદ રાજાની ખાનગી કચેરી. દિગ્વિજય કરી
આવેલા મંત્રીપુત્ર કન્દર્પના સન્માન મહોત્સવ અર્થે
ભરાયેલો દરબાર, મહામુનિ દુર્વાસાનું આદિત્ય; કન્દ-
ર્પનો સત્કાર, દિગ્વિજયના બદલામાં ઇનામની માગણીનું
કરમાન, કાન્તાની સાથે કરેલા સંકેત મુજબ કન્દર્પે રાજ-
કન્યા કાન્તાની માગણી કરવી, રાજા રાણીનું પ્રાપ્ત-
માન થવું, અને દુર્વાસાનો રાજાને શ્રાપ.

પ્રવેશ ૮ મો-અન્તઃપુરમાંનો એક ભાગ. સુવર્ણમુદ્રા પાછી આવવા
અને પોતાની માનસિક સહચારિણી કાન્તાનાં છેડાં દર્શન
કરવા કન્દર્પનું આગમન, બંનેનો હૃદયદ્રાવક સંવાદ.

પ્રવેશ ૯ મો-મોહલેખાનું ઘર. દુર્વાસાના શાપથી પૃથ્વીપર અવ-
તરેલી અપ્સરા રંભાનો મોહલેખા વેષે રામપાદરાજાના
નગરમાં નિવાસ. તેના દૈવિક લાવણ્યથી દીવાના બ
તેલા આશોકાની વિફળતા; મોહલેખાનો તે સર્વેને હપદેશ.

પ્રવેશ ૧૦ મો-અન્તઃપુર. દેવ ગતિ વિષે વિચાર કરતાં રાજા
રાણીએ કાન્તાનું મન રવરવ કરવા મોહલેખાને સોંપી

કોઠારીએ આવી ધાન્ય લાંડાર સગમી જવાના બંધર
આપવા; વિષત્તિનું આગમન.

પ્રવેશ ૧૨ બો-કાન્તાનું શયનમૃદુ. કન્દર્પના વિભોગથી આશા
ભંગ થયેલી કાન્તાના ઉન્મત્ત ઉદ્ભારો, શાન્તાનું આ-
ગમન, બ્રહ્માંડને પ્રિયતમ ગણવા તેનો આદેશ તથા
શાન્તવન; કાન્તાનું શયનસ્થ થવું, વામ માર્ગીઓએ
રાજમહેલમાં આગ લગાડી કાન્તાને ઉપાડી ચાલ્યા
જવું, રાજમહેલનું આગમાં ભસ્મીભૂત થવું.

અંક ૨ બે.

પ્રવેશ ૧ લે.-સંગીતશાળા. સંગીતશાળામાં મોહલેખા પાસે સં-
ગીત શીખતી રાજકુમારી શાન્તા અને સહચરીએ.
દેવેન્દ્રની આજ્ઞાથી યોગિને વિષે બવિષ્યવેતા બની
ચકી-પન્દ્રાણીનું આગમન.

પ્રવેશ ૨ બે-રામમંદિર વામીઓના ગુરુની અમાસ જન્મન્તિનો
ઉત્સવ, શૃંગવેરપુરના રાજા વિજયસેન અને પાસેના
તપોવનમાં તપ કરતા યોગીનયનેલા કન્દર્પે આવી
કાન્તાને બચાવી.

પ્રવેશ ૩ બે-દોમપોદનો રાજમહેલ. દુષ્કાળ; નિવારણની ચિંતા
કરતા રાજા રાણી અને આપ્ત મંડળની આકુળબ્યા-
કુળતા, પોતાના મિત્ર પન્દ્રદેવની રાજાએ કરેલી પ્રા-
થના; અંતરિક્ષથી પન્દ્રે વિષ્ણુદેવ પુત્ર સુગ્રી સ્થિતિ
તેનહ દેસમાં લાવવામાં આવે તે, 'સર્વ' આપત્તિઓની
જાહેર મર્જનશાન્તિ આપ એમ સ્વયં કરવું.

પ્રવેશ ૪ થા-તપોવનમાં કન્દર્પનો આશ્રમ. કાન્તાના લાવણ્યથી
લલયાયેલા વિજયસેને તેની પાસે લગ્નની માગણી કરવી
પણ કાન્તાએ પોતે પોતાનું હૃદય કન્દર્પને અર્પેલું છે,
એમ કહી તેની માગણીનો અનાદર કરવો.

પ્રવેશ ૫ થા-તીર્થક્ષેત્ર. તીર્થગાર અનેલા વામાચાર્ય, ગંગા કિ-
નારે પાપનો પશ્ચાતાપ કરતી પંડિતાણી રમણીનું આ-
ગમન, અનેની અરસપરસ ઝોળખાણ.

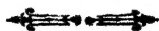
પ્રવેશ ૬ થો-સરિતાતટ ઉપર કન્દર્પ-કાન્તાની ગુફા. આશા
સાગરમાં વમળ ખાતી કાન્તાનું નિર્જન અરણ્યમાં
હિંદાસ થવું, બાળયોગિનું કન્દર્પનું આગમન, તેની મુ-
ખમુદ્રા જોતાં તે કન્દર્પ હોવાનો કાન્તાને સંશય પ-
ડવો, પરસ્પરની કર્મની કહાણી અને વીતેલા વીતકની
વધાઇઓ; શૃંગીને છળવા જતી સહચરીઓ સાથે સહ,
પુષ્પ નૌકામાં ખેસી મોહલેખાનું કિનારે ઉતરવું, કાન્તાને
યોગિની વેષે જોઇ સ્તબ્ધ થવું.

પ્રવેશ ૭ થા-વિભાણ્ડક ઋષિનું આશ્રમ. શ્વાનમાંથી વરાહ અનેલા
પોતાના બાળમિત્રને વનનો રાગ કરવા શૃંગીની પિતા
પાસે હઠ, વિભાણ્ડકે વરાહમાંથી સિંહ કરવો, વિભા-
ણ્ડકનું સંબંધાર્થે જવું, શૃંગીનું એકલા પડવું; નિકું-
જમાંથી બહાનાદ સાંભળી શૃંગીએ આકર્ષિત આશ્રમ
પહાર જવું.

પ્રવેશ ૮ થા-આશ્રમ પાસેની નિકુંજ. સંગીત નાદ, મોહલેખા
વિગેરે દિવ્ય ઋષિકુમારે છે એમ સમજી શૃંગીનું હર્ષવેલા
થવું અરસપરસ અતિથિસત્કાર, અચીત નામકના પરિકાસ,

પ્રવેશ ૯ મો-વિભાણકનો આશ્રમ. પ્રાતઃ સંખ્યા કરી પાછા ફરેલા વિભાણકે આશ્રમની છિન્નભિન્નતા જોઈ શુંગીને બોલાવવો, શુંગીની વિરહાકુળ સ્થિતિ, વિભાણકે શુંગીને સ્વસ્થ કરી અમરાપુરીમાં જવું, છુપાયેલ મોહલેખા વગેરેનું આગમન, તેમને જોઈ શુંગીના આનન્દનું ઉભરાઈ જવું, શુંગીને નૌકામાં બેસાડી મોહલેખા વગેરેનું પોતાને દેશજવું.

પ્રવેશ ૧૦મો-વિભાણકનો આશ્રમ. અમરાપુરીથી પાછા ફરેલા વિભાણકે આશ્રમ શૂન્ય જોઈ વિભ્રાન્ત થવું; ધીરજ ન રહેવાથી જેમી આવાહન કરવું, ભૂત વર્તમાન અને ભવિષ્યકાળનું તેમનાં તપોમળથી પ્રકટ થવું, શુંગીનું ત્રણે કાળનું ભવિષ્ય જાણવાની પ્રમળ જિજ્ઞાસા જોઈ, ભૂત, વર્તમાન અને ભવિષ્યે ખતાવેલી શુંગીની પરિવર્તન પામતી અવસ્થા, વિભાણકનું દિગ્ભ્રમ થવું તેમના ક્રોધનું સમાધાન સમર્પિઓના ચૂડામણિ તરીકે શુંગીનું ભવિષ્ય દર્શન જોઈ તેમનો નિરવધિ આનન્દ, ત્રિકાળનું અદૃશ્ય થવું, દેખીશો.

અંક ૩ જો.

પ્રવેશ ૧ લો-કન્દર્પનો આશ્રમ. સ્નેહ ચિંતામાં સ્નાન કરી વિષ્ણુદિતી અણીયે પહેંચેલા અર્ધસંસિદ્ધ સ્નેહયોગી કન્દર્પની ભ્રમ-રમણા. વિભાણકનો આદેશ, પોતાના તપોમળથી કાન્તામય વિશ્વ ખતાવવું; હૃદયની છેલી અન્યીનું જોઈ, સંસિદ્ધિનું શોધન, દ્વૈતાદ્વૈતનું રહસ્ય, અલખ યોગની દીક્ષા.

પ્રવેશ ૨ જો-અગીચા. પાંચમો વેદ પઢાવતાં અજ્ઞાત, નાયક શૃંગી-
નો તથા મોહલેખા, શાન્તા અને કાન્તા વગેરેનો પ-
રિહાસમય વિનોદ, મોહલેખાના શાપની અવધિ, પોતે
દેવેન્દ્રની અપ્સરા રંભા છે, એમ પૂર્વ જન્મનું જ્ઞાન
થવું તથા ગંગામાં દેહ છોડી ચાલ્યા જવું.

પ્રવેશ ૩ જો-ભાગીરથી તીરે દેવર્ષિનો આશ્રમ. પાપીષ્ઠાના પા-
પનું પ્રાયશ્ચિત.

પ્રવેશ ૪ થો-શાન્તાહું અંતઃપુર. અજ્ઞાતનાયકમાંથી સંપૂર્ણ દક્ષ
નાયક અનેલા શૃંગીએ ગૃહસ્થાશ્રમની મધુરતાનો અનુભવ
કરવો, આભારના ઉભરાથી ઢળી જતાં પ્રેમી દંપતીનો
રસાવિત ચિત્તે પ્રમોદજનક વિનોદ, રનેહની શીતળ
છાયામાં દંપતીનો વિરામ.

પ્રવેશ ૫ મો-રેમપાદનો રાજમહેલ. વિભાણકકવિનું રાજના આ-
તિથ્યથી પ્રસન્ન થવું, શૃંગી-શાન્તાએ આવી નમન
કરવું, વિભાણકે પુત્ર અને પુત્રવધુને જોષ આનન્દિતથવું,
શાન્તાએ દક્ષતાથી અનેક વરદાન માગી લેવાં; પોતાની
સાથે આવેલા આજયોગીને વિભાણકે કન્દર્પ તરીકે ઓ-
ળખાવવો, સર્વેનું સાનંદાશ્ચર્ય! કાન્તા-કન્દર્પનાં આત્મ
લગન, વિભાણકની સર્વેને શુભાશિષ, અન્તિમ આનન્દ.

શૃંગીઝકવિ નાટકનાં પાત્રો.

પુરૂષ પાત્રો.

- શૃંગી.....વિભાણકના પુત્ર.
 વિભાણક.....કાશ્યપના પુત્ર, એક મહાન કવિ.
 દુર્વાસા.....એક ઉગ્ર તપસ્વી.
 રૌમપાદ.....અંગ દેશના રાજા.
 સુમંત.....રૌમપાદના મંત્રી.
 કન્દર્પ.....સુમંતનો પુત્ર, કાન્તાનો પ્રેમપાત્ર.
 વિજયસેન.....શૃંગવેર પુરનો રાજા.
 વામશર્મા.....એક વામ માર્ગી, પાછળથી બનેલો વામાચાર્ય.
 કવિ.....
 પાંડત.....
 હાકેર.....
 સંભાસી.....
 શૂત.....
 વત્સાન.....
 ભવિષ્ય.....
 કેવલિ.....સરયુ તીરે વસતા એક કવિ.

સ્ત્રી પાત્રો.

શાન્તા.....રોમપાદ રાજની પુત્રી, ડુંગી ઋષિની પત્ની.

કાન્તા.....રોમપાદ રાજની પુત્રી, કન્દર્પની પત્ની.

મુલોચના.....રોમપાદની રાણી, શાન્તા-કાન્તાની માતા.

રાયી.....યોગિની રૂપે ભવિષ્યવેતા અનેકાં ઇન્દ્ર પત્ની.

માહલેખા.....દુર્વાસાના સાપથી પૃથ્વીપર વારાંગના થઈ અવતરેલી
અપ્સરા રંભા.

રંભા.....

મેનકા.....

સહજન્યા..

}...ઇન્દ્રની અપ્સરાઓ.

રમણી.....રોમપાદના પંડિતની ઉચ્છૃંખલ સ્ત્રી.

એ સિવાય-ઇન્દ્ર માલતી, કુલગુરુ અમાત્ય, કોકારી, વામ-
માર્ગીઓ, સિપાઇઓ શેક, શેઠાણી, રસિકા, વામીઓમંડળ, દાસ
દાસીઓ, જ્ઞાન, વરાહ, સિંહ વગેરે વગેરે.

મહાસતી અનસૂયા નાટક (નામદાર ગાયકવાડ સરકાર.

રના કેળવણી ખાતાએ ઇનામ તથા હાથગેરી માટે મંજુર

કરેલું બાપણ તથા ચિત્રો સહિત) મૂલ્ય. ૧-૪-૦

સુકન્યા-સાવિત્રી નાટક (બાપણ તથા ચિત્રો સહિત)

મૂલ્ય

૧-૮-૦

ભર્તૃહરિનાટક (બાપણ તથા ચિત્રો સહિત) મૂલ્ય

૧-૮-૦

6025

ॐ

॥ શ્રી ગણેશાય નમઃ ॥

॥ શ્રીમદ્ વાઘ સદ્ગુરવે નમઃ ॥

શૃંગારીકૃષિ નાટકનાં ગાયનોઃ

—→*❀*❀*←—

સૂત્રધાર—

મંથળાચરણ

વંદુ વિશુ વિરાટ સ્વરૂપ,
સત્ય અનંત જ્યોતિ રૂપ—વંદુ
બ્યોમધરા જલ તેજ સમીર,
પંચમહાભૂત દ્રુજ શરીર.—વંદુ
સત્ય સનાતન શાન્તિ નિકેતન,
બ્રહ્માંડ ભૂપ બ્રહ્મ સ્વરૂપ—વંદુ

નટી—

૨

પ્રેમ તરંગે મસ્ત બનેલી, સ્નેહ ધેલી કુમારી હિરે;
કુમાર ભાવે ખીલતા જેવી, વસંતમાં ફુલવેલી ખીલે.
પરણીને પરવશ થાતામાં, મુગ્ધ હિમિ સુકાષ્ઠ ખરે;
હૃદયોર્મિ સોષાતી જેવી, ગ્રીષ્મ સમયની વેલી અરે.
સ્નેહ લગ્ન કે હૃદય લગ્નમાં, ધેલી બની કે તરફડતી;
બ્રહ્મચર્ય આદરતી કે, સંસાર બ્રહ્મ ભવન કરતી.

ખાળિકાઓ—

૩

કુમારિકાના કોડનો પામે ન કાષ્ટ પાર ! પામે ન...
 આશાના તરંગે એ રૂઝવી સંસાર.—કુમારિકાના.
 રનેહ લગ્ને ઘેલી ઘેલી થાતી કેા કુમારિકા,
 કામ તણી ભાગે કેા ભાગતી કુમારિકા;
 વડીલોની આમન્યા પાળતી કુમારિકા,
 બહુચર્ય જાવનામાં રબતી કુમારિકા.
 કેા બગાડે સધારે, કેા તારે ઉઢારે,
 પતિને પોતાને, ઉતારે ભવપાર;
 કુમારિકાના પ્રારબ્ધના એવા પ્રકાર.—કુમારિકા.

રંભા—

૪

મધુરશૌ મલય પવન મહેકે !
 માલતી તરુરે લહેકે !
 પુષ્પ તણી પરિમલ બહુ બહેકે !
 સખી જો ! શૌભા ઉપવનની (૨)

અપ્સરાઓ—

અંગ તર અનંગથી બહેકે !
 મહન તણી કુલવાડી મહેકે !
 લલિત તારી આંખબાડી લહેકે !
 પીડા અમે પ્રમાણી અંતરની ! (૨)

રંભા—

સરવર કમળ પ્રસાગ વહે !
 તરુવર જોયાં કળી લળી રહે !

પંખીડાં મધુર મધુર કંઈ કહે!
સખી જો! શ્રીમા ઉત્તરવતી. (૨)

અમરનાઓ—

અંતરે ઉડો ઉમળકો વહે!
જૂની તારા લોચનીયાં શું કહે!
અલી હવે હા કહે કે ના કહે!
પીઠા અમે પ્રમથ્ણી અંતરનો. (૨)

રંજા—

૫

મુનિરાજ ! હમા હું યાચું,
પતિત પાવન અણમોહરણ, શરણ આપનું સાચું—મુનિરાજ.
અંદન શીતળ વળી ચ-હમા, દૃષ્ટિ કરે—અમૃત લણી,
એ સર્વથી શીતળ કૃપા, શાસ્ત્રે મહાજન તણી મણી;

અમરનાઓ—

દોષ રોષ અમમાં નવ પરશે, દૃષ્ટિ એક દયાની કરશે;
લક્ષ ચોરાશી હરણ સુખરાશી, શરણ આપનું સાચું—મુનિરાજ.

વિભાજક—

૬

માયાના સર્મ કહો દોષ કહે !
અસંતિત ધટના અટપટી રચતી, પલટાયે પળપળે—માયાના.
બ્રહ્મ જ્ઞાનમાં મગ્ન થઈ જો, રમણ જ્ઞાનમાં કરે;
એવા મહામુનીશ્વર બુદ્ધ્યા, જ્ઞાન માયાના બળે—માયાના.
ક્યાં મૃત કૃત્રી માતા ક્યાં હરિણી, નામ નિશાન ન મળે;
નિજ માયાને નિમિત્ત કરીને, હરિ આજ તે કરે.—માયાના.

કાન્તા અને સખીઓ—

૭

રચેા વસન્તે રૂડો માડવો રે બહેન !
જઈએ વસન્ત તણા વારણે સખી.
કોઈ સજ્જન રનેહાશીનાં સંભારણે સખી-જઈએ.
કોયલડી જગવે પ્રભુ, દરી પ્રણયનાં ગાન;
કુલવલ્લી ઢળી કુસુમથી, આપે વસન્તને માન.
કુસુમાકર સર્વ ઝગતુ, ફૂંજમાં ચૂડામણિ;
વસન્તે દરી તેજના અંખારરે હો બહેન !-જઈએ.
સુવાસનો બંડાર સર્વ સૌંદર્ય શિરોમણિ;
વસન્તે દરી તેજના ચમકારરે હો બહેન !-જઈએ.

શાન્તા અને સખીઓ—

૮

મહિમા એનો મુખે કલ્પો કેમ જાય, મહિમા મુખે.....
મોક્ષ માર્ગની યાત્રા સાચી, જાંદગીથી સમજાય;
કલ્યાણ યાત્રાનો મર્મ ન જણે, પ્રાણી પણ અટકાય-મહિમા.
વસન્તમાં ખીલતાં જે ફુલડાં, ગ્રીષ્મ માંહી કરમાય;
એની એજ વળી ગ્રીષ્મ વસન્તો, આવે ને વહીજાય-મહિમા.
જણ્યાં છતાં પણ રહે અજાણ્યાં, તેને શું કહેવાય;
અણસમજુને શું સમજવે, સમજે સહેલું જણાય-મહિમા.

કાન્તા—

૯

વિમળ કીર્તિ મોતી માળ, કંઈ ધરને બાધા !
હોરાજ ! અંતરના બેલી, વહેલો વળને બાધા.

પછી સ્નેહને નન્દનવન, સંચરજે બહાલા !

મને અંતરમાં તારી હવે, ગણજે બહાલા-હોરાજ !

કન્દર્પ— આજે અમૃતના કાલ, શા તેં દીધા બાળા !
ગ્રાણ્ય પરવશ કીધા. પ્રેમ બીની બાળા-

કાન્તા— પંથ જોતી પ્રિયાના, મા,જે પળ,જે બહાલા !
મારા હિરની અભિલાષ, સફળ કરજે બહાલા-હોરાજ !

૧૦

પંડિતાણી—પરોપકારી તમે જેવા થાશે, દેશનું દારિદ્ર ત્યારે જાશે;

વામાચાર્ય—ઓને પુરૂષો એકત્ર થાશે, સંસાર સુધારા ત્યાં ઉજવાશે.

પંડિતાણી—વિધવા સઘળા સઘવા થાશે, પતિવ્રતાની છાપ જીંસાશે;

વામાચાર્ય—ગ્રાતિસુધારો ત્યારે કહેવાશે, વર્ણાશ્રમનો નાશજ થાશે.

પંડિતાણી—આપ જેવા જગમાં પૂજાશે, દેશ દિનેચ્છ તે તો ગણાશે.

વામાચાર્ય—સમાજમાં અમજેવા પંકાશે, અધિજ્ઞા દુનિયા ત્યાંદોરવાશે.

પંડિતાણી—વામાચાર્યનો ધર્મ ફેલાશે, આર્ય અનાયો ભેળા બાશે;

વામાચાર્ય—અમારૂં ગાયું સહુએ ગાશે, જીનો જમાનો તો પલટાશે.

કુમારીકાઓ—

૧૧

કુમારી ! સર્વ આવો, કીર્તિ કુંવર ! વધાવો,

ધડી મંગલ કર લાગે, જીવન જાગે પ્રિય પરાગે;

કળા આત્મની ખીલાવો.—કીર્તિ કુંવર૦

અમૃત સમી જ્ય કીર્તિ, પ્રિય તાતને ધરાવો,

નિજ હિરના આદેશ. હિંડા સ્નેહથી સુણાવો;

વિજય વાણ વાળે, ત્રિલોકિ આજે, હર્ષ જાળે.

કળા આત્મની ખીલાવો.—કીર્તિ કુંવર૦

કાન્તા—

૧૨

કપે કાળજાની દોર, અરે ! પિયુ જશે પરદેશ;
 પિયુ મારો છડી જશે પરદેશ, કહું મને આંતરના સન્દેશ-કે.
 વન જશે કે વિદેશ જશે, મારો નયન ચૂડમણિ નાય ।
 પવનતણી મને ગતિ ન મળા, જાત છડી એની સાથ.-કે.
 ચન્દ્ર સુરજ અને નવલખ તારાઓ, હું વિનવું જાડી હાથ;
 દીન કિંકરી લાવી દયા, તમે પાછો વાળા મમ નાથ.-કપે.

કાન્તા—

૧૩

મંગળ કદી મુજને મળજે રે મનવલ્લભ મારા (૨)
 શ્યામ સુવાળા હો રાજ ! રૂપાળા,
 અધીરી આંખડી તલસે ધારા;

કન્દર્પ— સહજ સુવાસિની માલતી માળા ।
 અમૃતથી તવ બોલ રસાળા.—મનવલ્લભ.

કાન્તા—

જૂદી કીકી નથી નેત્રથી, નથી પ્રાણ જેમ શરીરથી,
 છાયા નથી કાયા ચકી, પ્રકૃતિ જૂદી જેમ પુરુષથી;
 જ્યોતિ જૂદી નથી સૂર્યથી, નથી ચન્દ્રિકા જેમ ચન્દ્રથી,
 ત્રણ લોકમાં ગણજે નથી, કાન્તા જૂદી કન્દર્પથી.
 શરીર સ્વાગ ધરીશ તવ ચરણે,

કન્દર્પ—

મન ધરજે તું ભગવદ શરણે;

શાન્તા—

અરસપરસ તમે રને છે સમર્પણે,
 બોલ કંકરે મોકિતક માળા—મનવલ્લભ.

મોહલેખા—

૧૪

ગાન મધુરા કંઈ ગા અલી રજની ! ગાન મધુરા કંઈ ગા,
તારલીયા તણો સાલુડો ધારો, કામચુગારી ન થા—અલી રજની !
ચાંદલીયાને ઊરપર ધારો, એકલડી ન હરખા—અલી રજની !
યોગીજનો સખી ! સાથે સમઘિ, શીતળ સમીર તું વા—અલી રજની !

મોહલેખા—

૧૫

આવો જન્મ મળે નહિ વાર વાર,
કરો પ્રભુ પ્રીતમથી પ્યાર પ્યાર.—આવો.
જાકળ જળથી કેમ બને કહો, મુકતા મણિના હાર ?
હાયા તમને દાંચન જેવી, ફરી ફરી ક્યાં મળનાર.—આવો.
દેવ દેવળના મન મન્દિરમાં, પ્રભુ પ્રીતમના હાર;
કોટીક કામ રસાગ છખોએ, ફરી ફરી ક્યાં મળનાર.—આવો.

મોહલેખા—

૧૬

સુખદુઃખ નિશ્ચિન નવ રહેતાં. ઘટમાળે જાણ જાણ વહેતાં
ભારતીઓટ સાગરમાં યાતી, સૂર્ય ચન્દ્ર તણી ગતિ પલટાતી;
પ્રાણી માત્રનાં ચક્ર ભાગ્યનાં. કવે નાચે ચઢતાં—ઘટ માળે.
સંપત્તિમાં કદી નથ હરખાતા, નિપત્તિમાં મનમાં ન મુઝાતા;
સજ્જન ધ્યાન ગણી હરિની, મનમાં મગ્ન ફરતા.—ઘટ માળે.

કાન્તા—

૧૭

સૂનાં તેં મૂક્યાં શાને, સૂનાં તેં મૂક્યાં,
હંસા ! હૃદયનાં પિંજર સૂનાં તેં મૂક્યાં.
નબના વિહારી પીશે, ગમનના વારી રાજ !
હુરી હુરી મરશે તારી, હંસી બિચારી રાજ.—હંસા.

આંગણે માનસ રચાવું, કનક પાળો અંધારું;
મોતીડે પુરાવું હૃદયનો, ચોક સમારી રાજ-દંસા.

કાન્તા—

૧૮

બહાંડ રમણિક વિસ્તર્યું, આ બહામવન સમું;
બહા ! ત્યાં એકલી હું રમું.
જ્યોતિ ગગન ધન પવન, ઉપવન સ્વરૂપમાં વિરમું,
હવે ખસ પ્રીતમંગલ રમું.
અંતરગુરી ગ્રન્થો હવે, ઉગવું ન આશમવું,
અભરણુ ભર્યો સચરાચરે, હું પળપળે પ્રણમું—બહા !
બહાંડ પ્રિયતમ ! બહા પ્રિયતમ ! પ્રિય સ્વરૂપ થવું;
આશાનું અવસમ્પન પ્રીતમ હું પ્રીતમમાં વિરમું—બહા !

શાન્તા-સખીઓ—

૧૯

સખીઓ ! સહુ ચાલો, ગૌરી ચરણે ચિત્ત ધરીયે રે;
પરમ કલ્યાણી જાણી, પૂજન મન ધરીયે રે;

મન માન્યા સુખડાં મળશે,
વાંચિછત ઇચ્છિત વર ફળશે;
કરુણા કરી અઢગક ઢગશે,
આશિષ અંતરની મળશે;

ભગવતી ચરણે જાતાં પાર ઉતરીયે રે—સખીઓ !

વામી સ્ત્રીમંડળ—

૨૦

અમે સહુ હીંચીયેરે, મદન વાટિકાની માલ;
અમે રસ ઝીંચીયેરે, પ્રેમ હીંચોળા માલ—અમે સહુ.

(૧૯)

મદન વાટિકાની માંઘા ! આત્ર મંજરીની છાંય !
અમે નિત્ય નાહિયેરે, રસ સરોવર માંઘા.—અમે સહુ.
આત્મા કામ છે રસ તણો, રસ સ્વરૂપ જગવાન !
રસગ્રીલી રસખસ થતાં, થાશું પ્રભુ સમાન.—

અમે નિત્ય નાહિયેરે.

વામીસ્રીમંડળ—

૨૧

આજે મુક્તિ મંદિરને વધાવીયે રસિકડાં !
મુક્તિ મંદિરને વધાવીયે,
રસીલા જીવનને રંગે, રંગમાં જિંજીવીયે,
નાજીક હૈયાની કામળ, કળીયો ખીલાવીયે;
પ્રાણુ કેરી પાંદડીયો ડોલાવીયે—હારિ આજે.
યોવનનો બગીચો, નવરંગે ખીલાવીયે,
અલખેલી પુલવેલીઓથી, રમિયા રીઝાવિયે;
અવનીપર નન્દન વનને પ્રકટાવીયે—હારિ આજે.

મોહલેખા—

૨૨

મૂર્તિ મોહની રે હું મૂર્તિ મોહિની રે;
મોઠા મુનિનાં મૂકાવું હું તો માન—મૂર્તિ.
ક્ષણમાં વિસરાવું સાન, લાવું જુદાવી જાન;
હરિહર વિરચીનું ચૂકાવું હું તો ખ્યાન—મૂર્તિ.
મારી નયનોના ખાણુ. પાડું પરવશ હું પ્રાણુ;
ત્રિજીવન પ્રસારું મોહલેખા મારું નામ—મૂર્તિ.

કાન્તા—

૨૩

ના, ના, ના એ નહિ બને (૨)

શરીર લગ્ન નહિ ગમે મને—ના, ના, ના.

માછલડી સરવર જળ ખાસી, ખારા સાગર રહે ઉલ્લાસી;
 મીઠું જળ માને સુખ રાશી, તેનું મનકું ત્યાં રમે—ના, ના, ના
 આત્મલગ્નવિશુ જીવન અકારું, શરીરલગ્ન થું કરે પ્રિયારું.
 જે જેનું તે તેને પ્યારું, ગાંકું ચિતકું ત્યાં બમે.—ના, ના, ના.

કાન્તા—

૨૪

હું તો જોગણુ બની છું, મારા વહાલમની;
 વહાલમની, પ્રેમ આલમની—હું તો.
 વન વનના મહેલ પ્રીતમ ! તારા વિશુ સૂનાં છે,
 તીરથના ઘાટ પ્રીતમ ! જોશીથી જૂતા છે;
 રસિકા એ રસના ઉપાસકતી—હું તો.
 તરુ તરુને પાને પ્રીતમ ! નામ જો તારું છે,
 રેખા રેખામાં પ્રીતમ ! ભાગ્ય જો મારું છે;
 દાસી એ દિલના દિલાવરની—હું તો.
 (કવિ ન્હાવાદાસ.)

૨૫

ગેહાણી—મને અમળા અવતાર, માયું સ્વામી મળેદાર;
 મનિરથ પૂરનાર, તો તો સુખી આ સંસાર.
 શેઠ— જોલે જોલ તારા બીલું, પણ મળે ન લગાર;
 નિત્ય નિત્ય નવા રંગ, ક્યાંથી આલે વહેવાર.

શેઠાણી—હું કાદું વાત ન્યાં, હાસ્યને વિદ્યાસની;
કાઠ માંસે વાત લાવી, વ્યાજને વટાવની—મળે.

શેઠ—પૈસા વિનાનો નર, ખરમાં મળ્યાય,
વિદ્વાન મુણુવાન, ધનવાન, શેર નય;

શેઠાણી—ન્યાં રાત દિવસ વાતો, વેપારની જ થાય;
ત્યાં સંસારનાં મુખ, કહો ક્યાંથી જોવાય ?—મળે.

૨૬

વામાચાર્ય—વિકારથી આ દેહ અંધારા, વિકારના એ છે ઇચ્છનારાં.

પંડિતાણી—કિશોરપણ્યામાં અવનવી ઇચ્છા, યૌવનમાં પરણી ધરવાળાં,
પ્રોહપણ્યામાં સમજે સમ્રાજાં, ત્યાં તે ધરમંગ થાય બિચારાં.

—વિકાર.

વામાચાર્ય—કામ વિકાર સમાવે નહિ તો, જાનામાના બરે કિયાળા;

હું તું જેવાં ભેળાં મળતાં, પુનર્મંજનના કરે સુધારા.—વિકાર,

કહો દોષ એમાં કાનો છે, કુદરતથી છે કાણુ નિરાળાં;

પંડિતાણી—સારી સોખવનાં ફળ સારાં, તું જેવા નિવડે રાજનારા.

—વિકાર.

કાન્તા—

૨૭

સિન્હલડી ! જાણ પિયુને કહેજે રે.

માર્ગ બૂલી તારી રંક સખી ! તું થોડો દિલાસો દેજેરે.—વીજલડી.

આછી આઠાજમાં રમતી રમતી. જમખર વિજસતી બહેન !

વિશ્વે ફરતાં માંસે બહાલો મળેતો, કહેજે મગમીલિનાં એનરે.—વીજલડી.

ક્ષણિક પ્રકાશ છે બહેની તારો, ક્ષણિક પ્રોતલડીનાના મુખ !

ક્ષણિક સંસાર હું સમજું તોજે, સાથે ચિરકનું દુઃખરે.—વીજલડી

કન્દર્પ—

૨૮

જેને । ખીલે પ્રભાત કેવું ધીમે ધીમે ।
 જેને । વેરે પરાગ પુષ્પ ધીમે ધીમે—જેને ।
 તારા કુખે નભ મંડળે, રજની હુષણ સમાન;
 ઉષા ખીલે જ્યોતિ ઝીલે, અરણ્યની દિપ્તિમાન;
 કેવો વિશ્વે વિશ્વાસે બાનુ ધીમે ધીમે ।
 પ્રકટે પ્રભુના પ્રકાશ એ ॥ ધીમે ધીમે ! જેને ।

કન્દર્પ—

૨૯

આલમ તણા યોગાનમાં જ્યાં ચાંદની ચમડી હતી,
 થેડી હતી ત્યાં આગમાં, એકાંતમાં ઉર રીઝવતી;
 જવાળાજલતી એ નયનમાં, રસ જ્યોતિ હું જોતો હતો,
 નભ મંડળે વીજળી સમી. મુર્તિ હૃદયે આલેખતો,

કાન્તા—[હાં પછી ?]

કન્દર્પ—પછી ચાંદની ગર્ભ આચમી, છાયા ઉષા પ્રકટાવતી,
 નારંગી છાંય ઉષા તણી, કિશોરી ઉર આલેખતી,
 ફુલ વીણતા કંટક ખુંધ્યાં, સુકુમાર રમણી પાયને,
 પ્રેમાશીજન તે કાદતો, એ યત્ર નયનોમાં રધુરે.

કાન્તા—

મને જેમી મળ્યા, ખલ ભોમી મળ્યા,
 સિદ્ધ યોગી મળ્યા, ભવ બંધ ટળ્યા.
 મારા પ્રારબ્ધના એ તો લેખ ફળ્યા,
 ક્ષત કાળના સર્વ, મેં ભેદ કળ્યા,
 રોહ મુર્તિ રોહાંશી, રાજ મળ્યા;
 મારા પ્રારબ્ધના, એ તો લેખ ફળ્યા.—મને.

વિભાજક—

૩૦

પ્રભ મોગી તણા જયકાર, અધું પ્રહાંડ બરે (૨)

હરિના જ્વજને ધરનાર, જગે જય યાત્રા કરે (૨)

રામ હત્યો જેણે મોગ હત્યો, વળી લોક હત્યો જેણે ક્રોધ હત્યો;
લક્ષ્મી હત્યો જેણે લોભ હત્યો વળી દુઃખ હત્યો જેણે શોક હત્યો -અન્ન.
ધન્ધ હત્યો જેણે યજ્ઞ હત્યો, વળી મોક્ષ હત્યો જે આનંદ હત્યો.
વિશ્વ હત્યો જેણે કામ હત્યો, અને પ્રભ હત્યો જેણે આત્મ હત્યો.
અહો ! મોગી તણા જયકાર, અધું પ્રહાંડ બરે
(કવિ ન્હાનાલાલ)

શૃંગી—

૧

જ્ઞાનુ વિશ્વ ઉગ્નળતો જળકળે, ત્રૈલોક્ય ચૂડામણિ,
નભમાં જેમ રજી શશિ વિકસતો, પ્રહાંડ તારા મણિ;
નક્ષત્રો મહિ જેમ નિશ્ચય રહી, બોમે રિચિતિ કુવતી,
એવી જ્યોતિ શી પ્રહાંડી મુદભરી, નિશ્વે વિલાસી રહી.

૩૨

મોહલેખા સખીઓ—

શો સુણાય શો સુણાય, સોહમ શબ્દ શો સુણાય !

વાગે પ્રહાંડે અલખ અંસરી તણો !

પરમ અમૃત ઉભરાય, પરમ અમૃત ઉભરાય !

રટે આનંદ મુનિ દેવતા ગણો !

(૨૪)

વિરાટ પુરુષની વામણી, રટે પ્રણવ રસ સાર;
રાસ રમે આનન્દથી, સૃષ્ટિ સરજન હાર !
તરવ ત્રેલોક્યનું એ, ખંસરીના ગાનમાં,
રામ રામ અમૃતની હેલી કરે;
અક્ષર સરિતાઓ આજ, ઉલટી સાહેલડી !
કૈવલ્યના સાગરમાં સહેજે ઢળે-શો સુણાય.

૩૩

શુભી—

વાહ ઋષિશાળ ! લાગો ખહુ વ્હાલા વ્હાલા !
શિર કેશ છે સુંવાળા, બહુ કાળા કાળા-વાહ.
ગળે અમરમાળા, વળી ખોલ ખહુ રસાળા !-શિર
હરિષ્ઠી નયન વદન ચંદ્ર !
જેતાં મને થાયે અહમનંદ !

આહલેખા—

શાખવીયે મીઠા મદન મંત્ર,
ખતાવીયે રતિ આસન તંત્ર;

* * * *

આલોને મુનિખાળા ! જોવાને મદન શાળા-શિર.

૩૪

આહલેખા-સખીઓ—

તેજ ભર્યા નયને, જોઈ લેશો મુનિશાળ !
અમુરી ચોખન કરી મૂર્તિયો !

(૨૫)

પ્રથમની કવારીઓ ! મદન કુલ વાડીયો !
રસના ત્રિદારી રાજ ! રસ બરેલી ઝારીયો !

* * *

અનંગ તણી દાસી, સુખરાક્ષી પ્રેમપ્યાસી,
તમે યાગ્યે અમપુરતણ; વારી મુનિરાગ :
માયાના અંગ કરી શક્તિયા !
આશા સાગર તણી ઉર્મિયો !

* * *

—તેહ જ્યો.

મેહલેખા-સખીઓ—

૩૫

હરિ ચાલો .ચાલો સલુચા રસકુંજમાં !
મીઠી મળ માણોને રસકુંજમાં—હરિ.
ખીલી સુંદર શી કુંજ !

* * *

માહિ પુષ્પોના પુંજ !

* * *

ગુંજે બમર જુઓને ઉછરંગમાં—હરિ.

કન્દર્પ—

૩૬

સુકાતી વિના ડોલે મારું તાર,

તુઝ્યા હૃદયના તાર અમારા, હજુએ ચર્તા નથી દર્શન તારા;
અધુરા પશુ અધુરા દષ્ટ દર્શન, નાથ ! તું કાં તરસાવ.—સુકાતી

(૨૬)

જીવન જ્યોતિ કેમ ગુમાવ્યાં અંધકારના માર્ગે આવ્યા;
તવ દર્શનની ખાસી આંખલડીને, માર્ગે તું દેવ ! બતાવ.—સુમતી

કન્દપી—

૩૭

હવે હું અલખ યોગ સાધીશ, જીવન તણી જ્ય પાત્રા માટે;
સમાધિ સ્નેહની સાધીશ, જગત તણી વાટે ને બાટે.
સ્નેહી જોડીનેા સ્નેહ ધર્મમાં, સફળ થશે સંસાર;
અલખ મંત્રથી ઉદ્ધાડ્યું, અમે અક્ષય સુખ બંડાર—હવે હું.
પતિત પાવની આગીરથી સમ, વાણી આપની શ્યામ !
દર્શાવે મને પગલે પગલે, પરમ બ્રહ્મનાં ધામ.—હવે હું.

મોહલેખા—

૩૮

મીડી મીડી વાણી બોલો પ્રેમી પોપટ !
તારા બોલોથી પરવશ હું થાઉં;
નાજીક થક આજ મારે આંગણે પદાર્થ,
તારા કુમ કુમથી પાવ હું વધાવું.
પ્રાક્ષને દાડિમ તને નિશ્ચિન ધરાવું,
રૂડા હેમ તણે પિંજરે પુરાવું;
સ્નેહની સમાધિ ઉંડી અંતરે જગાવું,
શ્રુતિ ધંચમ હું વેદની પઠાવું.—મીડી મીડી

શાન્તા—

૩૯

અંતર જગતીને જ્યોતિ જો, બ્રહ્માંડ તેજમય કરે,
જેના કુસુમનાં બાણથી, હરિહર સમા બંધીતા ફરે;

જે રમણીમય ત્રિશુવન કરે, નિઝમંત્ર તંત્ર પ્રહ્લ્લવથી,
સહુ સંતજન કેરા શિરોમણિ ! પ્રણુમીએ રતિના પતિ.
અમે નિલ્ય રમરીએ રતિ નાથ !
ત્રિશુવન વિઝયી મહારથી ! સાચા;
રમણી હૃદય અધિનાથ !—અમે.

શાન્તા-સખીઓ—

૪૦

મનના માન્યા મુનિરાજ ! અમારા આશ્રમમાં આવો;
અમારે આંગણીએ આવો.

શૃંગી—

કામ યજ્ઞની જ્યોતિ જગાવો,
પંચમ વેદ તણી શ્રુતિ પઢાવો;

મુખીઓ—

મદન જાણુ પ્રયોગ અમારો,
મુનિજન મનને વશ કરનારો;

ગુરુ રતિપતિનું ધ્યાનધરી મન, અલખ સમાધિ લગાવો—
અમારે આંગણીયે આવો.

દેવર્ષિ—

૪૧

પ્રણુનું પતિત પાવન નામ.

અધમ તણા ઉદાર કરે એ, સંત તણા વિશ્રામ.—પ્રણુનું.

અગમ નિગમથી પાર અપાર છે, પરમ બલતા ધામ;

પણ પ્રેમી હૃદયથી દૂર નથી વસતા, અંતરના આરામ.—પ્રણુનું.

શાન્તા—

૪૨

રસ મુંદરીની રસ મુંદરતા, તમે જુઓ ઉઘાડી આંખો,

હવે તમે જુઓ ઉઘાડી આંખો;

ભરજક અમૃત ભરી કોટારી, અમૃત બહુ બહુ આપ્યો (૨)

હવે તમે જુઓ.

વહન હેમ જ્યોતિ વસી, નવને પ્રેમ રસ જ્યોત-

હેલી કરે અમૃત તણી, જ્યાતમા અમીરસ જ્યોત.

આશા ઘેલી તમ હૃદયા ઉરના,

રસિયાવાસી જાની સિંચો મધુરતા;

શૃંગી—વાવો રસિકતા, મગ મનગમતાં (૨)—રસ સુહરીની.

સર્વે—

૪૩

દેળે દીન દયાળા ! આશિષ સુખકારી,

લેળે વિનંતિ અમારી ઉરધારી.—દેળે.

અમીઠજી વરસાવી ફળવતી, કરળે પૃથ્વી અમારી.—દેળે

સ્વધર્મ વશ વર્તે સહુ પ્રાણી, ફળળે વાણી તમારી.—દેળે.

પહેલાં અંકના ગાયન કે હા પછી ગવાશે.

શૃંગી—મીત્ર ધર્મની શ્રુતી મીમાંસા રનેહ થકી સમજાવું
સાનમાં રનેહ થકી સમજાવું.

સંકટ સમયે સહાય થઇને હીત કરવા નીત્ય ધાવું
દોષ મીત્રના દુર કરીને શુદ્ધ હૃદયથી ચહાવું—મીત્રને સાનમાં.
અંતરના ઉદ્ધાર કહીને મન મેળાપી ઘાવું
બીજા ભાવના પ્રપંચ છોડી એકચરણે બની જાવું સાનમાં.
રનેહથી સહુ એકતા ધાવું.

બીજા અંકના ગાયન કહ ની પછી ગવાશે.

શૃંગી—એક ગવાણા જલે તુજ નયનનમાં
રસ જોત નીહાણી નમુ હું નમુ
એક વીજ જલે નભ મંડળમાં
રસ જોત નીહાણી નમુ હું નમુ
મધરાતના પહોર અધોર હતા
અંધારના દોરજ ઓર હતા
તુજ નયનમાં મોર ચકોર હતા
રસજોત નીહાણી નમુ હું નમુ
આહા વિશ્વના દાર ખુલ્યાં ઉછળ્યાં
આહા અખણતને પ્રલયોગ મળ્યાં
વગી લોચન લોચન મોહી દળ્યાં
રસ જોત નીહાણી નમુ હું નમુ એક
(કવી નાનાલાલ.)

ભારતી નાટક કંપનીનાં. સાચિત્ર મોટાં પુસ્તકો.

દરેક કોમની સ્ત્રીઓને સહબોધ ગ્રહણ કરવા યોગ્ય
પ્રાતિવ્રત્ય પ્રભાવ દર્શક અત્યુત્તમ પુસ્તકો.

સુકન્યા-સાવિત્રી નાટક—(રંગભેરંગી બાવીસ સુંદર

ચિત્રો સહિત.) મૂલ્ય

રૂ. ૧-૮-૦

મહાસતી અનસૂયા નાટક—(નામદાર ગાયકવાડ

સરકારના કેળવણી ખાતાએ ઇનામ તથા લાઘ-

બેરી માટે મંજૂર કરેલું સુંદર ચિત્રો સહિત)

મૂલ્ય

રૂ. ૧-૪-૦

જતુહરિ નાટક—(સાચિત્ર) મૂલ્ય

રૂ. ૧-૮-૦

ચાંપરાજ, ત્રિવિક્રમ, ત્રિયારાજ, જગદેવ પરમાર, રાણુ-

કદેવી, ચંદ્રહાસ, રાણુરાજસિંહ એ પ્રત્યેકનું મૂલ્ય

રૂ. ૧-૦-૦

મેમીલાલ મૂલજીભાઈ આશારામ ઓઝા.

નામદાર વાઇસરાય સાહેબ.

બહાદુરના ઓનરેબલ સરબળ જનરલ મરહુમ સર હ્યુકીસ પાર્ટી કે. સી. એસ. આર્ષ. એમ. ડી. ડીરેક્ટર જનરલ ઓફ મેડીકલ સરવીસવાળા પ્રમુખ હતા તે રુપેશીયલ રેડ ક્રોસ વૉર હોસ્પીટલ કે જેમાં મેજર ઓનરેબલ સર ઓફ સ્ટેવર્ટ સી આર્ષ. ઈ. કલકત્તા તથા મેજર એ. ઇ. વાલ્ટર, આર્ષ. એમ. એસ. જે. મોટા નામાંકિત સરકારી ડાક્ટરો અને અંગ્રેજ અમલદારો અવસ્થાપક છે તે હોસ્પીટલમાં, રાજ. મહારાજાઓમાં, નવાબો નામદાર સરકારના ધારા સભાના ઓનરેબલ મેમ્બરો, સેશન્સ જજનો, કર્નલો, મેજરો, કેપ્ટનો, કેપ્ટુડી ડીરેક્ટર જનરલ ઓફ પોસ્ટ ઓફિસ. નામદાર ઇન્ડિયા સરકારના કોમર્સ અને ઇન્ડસ્ટ્રીયલ ડીપાર્ટમેન્ટના આસીસ્ટન્ટ, સરકારી સીવીલયન ઓફીસર, પોલીટીકલ એજન્ટ, યુરોપીયન સીવીલ સરબળ, લેફ્ટેનન્ટ, આર્ષ. એમ. એસ. એમ. ડી. ની ડીગ્રી ધરાવનારા મોટા ડાક્ટરો તથા દેશી અને યુરોપીયન અમલદારો અને ગૃહસ્થોમાં બાદશાહી યાકુતી નામની જગ જાહેર દવા બહુ વપરાય છે.

બાદશાહી યાકુતી

ગમે તે કારણથી ગુમાવેલી તાકાત પાછી લાવે છે. પુરુષાતન કાયમ રાખે છે. આ રાજવંશી યાકુતી વીર્ય વીકારના તમામ વ્યાધી મટાડે છે અને વીર્ય ઘટ્ટ બનાવી ખંદ પુરુષાતન આપે છે. ખરી મરદાઇ આપનાર અને નબળા માણસને પણ જીવાનની માફક જોરાવર બનાવનાર આ દવાનો લાભ લેવા અમારી ખાસ ભલામણ છે. આ દવા વાપરવામાં કોઇપણ જાતની પરેજીની જરૂર નથી. ૪૦ ગોળીની ડબ્બી એકના રૂ. દશ.

ડાક્ટર કાલીદાસ મોતીરામ. રાજકોટ (કાઠીયાવાડ.)

જાહેર ખબર.

નચેના પુસ્તકો મોરબી નાટક કંપનીના જ્યાં મુકામ હોય ત્યાંથી, તથા મુંબઈમાં છુકસેલર એન. એમ. ત્રિપાઠીની કુપ ૧ ડે. કાલખાદેવી રોડ અને અમદાવાદમાં મહાદેવ રામચંદ્ર ગાયુષ્ટેવી દુકાનેથી તથા વડોદરામાં છુકસેલર મોહનલાલ મનસુખરામ ડે. લહેરીપુર દરવાજા પાસેની દુકાનેથી રોકડી કીમત મોકલી અગર વેલ્યુપેપલ પાર્સલથી મંગાવી લેવાં.

મુકન્યા-સાવિત્રી નાટક મોટું.

(સચિત્ર) ૧-૮-૦

સદર ગાયન ૦-૪-૦

ભાર્તુર નાટક મોટું (સચિત્ર) ૧ ૮-૦

સદર ગાયન ૦-૪-૦

મતી અને સૂયા નાટક મોટું

(સચિત્ર) ૧-૪-૦

સદર ગાયન ૦-૪-૦

ચંપિરાજ નાટક મોટું ૧-૦-૦

સદર ગાયન ૦-૪-૦

રાજમિહ નાટક મોટું ૧-૦-૦

સદર ગાયન ૦-૪-૦

રાજમિહ નાટક મોટું ૧-૦-૦

૦-૪-૦

૧-૦-૦

૦-૪-૦

૧-૮-૦

૦-૪-૦

જગદેવ પરમાર નાટક મોટું ૧-૦-૦

સદર ગાયન ૦-૪-૦

ચંદ્રલાસ નાટક મોટું ૧-૦-૦

સદર ગાયન ૦-૪-૦

કંસવધ નાટકનાં ગાયન ૦-૪-૦

વીરબાળા નાટકનાં ગાયન ૦-૪-૦

દેવયાની નાટકનાં ગાયન ૦-૪-૦

રાજતરંગ નાટકનાં ગાયન ૦-૪-૦

વિશુષ વિજયનાં ગાયન ૦-૪-૦

સરસ્વતી નાટકનાં ગાયન ૦-૪-૦

બુદ્ધદેવ નાટકનાં ગાયન ૦-૪-૦

મદાલસા નાટકનાં ગાયન ૦-૪-૦

અંબરીષ નાટકનાં ગાયન ૦-૪-૦

ભાવિપ્રાણલય નાટકનાં ગા. ૦-૪-૦

શૃંગીઝલિ નાટકનાં ગા. ૦-૪-૦

પુનર્જન્મ નાટકનાં ગા. ૦-૪-૦

બલિરાજ નાટકનાં ગા. ૦-૪-૦

મુલજી આશારામ ઓઝા.

